

[Justitsministeren]

stedlig ret der skal behandle en given retssag, dels regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser.

Det er – som det jo også fremgår af forslagene – et meget teknisk og yderst kompliceret regelsæt. Jeg skal derfor ikke gå i detaljer med lovforslagernes nærmere indhold, men begrænse mig til nogle hovedpunkter.

Lovforslaget vedrørende retsplejeloven m.v. indeholder et nyskrevet kapitel 22 i retsplejeloven om retternes stedlige kompetence i borgerlige sager. Ændringerne i forhold til den gældende affattelse af kapitel 22 består i vidt omfang af sproglige moderniseringer og redaktionelle ændringer. Der foreslås imidlertid også en række egentlige ændringer i de nationale og internationale værnetingsregler.

Blandt de forskellige ændringer i værnetingsreglerne vil jeg gerne fremhæve, at der som et naturligt supplement til forbrugerbeskyttelsen i den materielle lovgivning stilles forslag om et helt nyt værneting for sager om forbrugeraftaler. Forbrugeren skal kunne anlægge sådanne sager mod den erhvervsdrivende ved sit eget hjemting, medmindre forbrugeraftalen er indgået ved personlig henvendelse på den erhvervsdrivendes faste forretningssted. Den gældende adgang for parterne i en retssag til at indgå værnetingsaftaler foreslås opretholdt med den modifikation, at der indføres et forbud mod forudgående aftaler om værneting i sager om forbrugeraftaler.

Der stilles endvidere forslag om et nyt værneting for filialer af selskaber og foreninger m.v. Et selskab m.v., der driver erhvervs-mæssig virksomhed uden for hjemtinget (retskredsen, hvor hovedkontoret er beliggende), skal i sager vedrørende denne virksomhed kunne sagsøges ved retten på det sted, hvorfra virksomheden udøves.

Herudover indebærer lovforslaget en ophævelse af en række værnetingsregler i særlovgivningen, som bliver overflødige ved gennemførelsen af det nye kapitel 22 i retsplejeloven.

Lovforslaget om EF-domskonventionen går ud på at gennemføre EF-domskonventionen med tilhørende protokoller m.v. i dansk ret.

Domskonventionen indeholder en række regler om civilretligt værneting i internationale retsforhold og om staternes pligt til at anerkende og fuldbyrde hinandens civilretlige retsafgørelser. Konventionen har til for-

mål at lette det internationale samarbejde på den civile retsplejes område og falder således i tråd med regler, der allerede gælder i forhold til en række andre lande, herunder først og fremmest de nordiske lande. De bestemmelser i konventionen, som letter anerkendelsen af retsafgørelser og indfører en hurtig procedure for at sikre fuldbyrdelsen af sådanne afgørelser, vil navnlig være til gavn for danske virksomheder, som for fremtiden i udlandet vil kunne få fuldbyrdet bl.a. danske domme over udenlandske skyldnere.

Jeg finder det væsentligt at understrege, at domskonventionens regler i de kommende år må forventes at komme til at omfatte ikke blot de hidtidige EF-lande, men også de nye EF-lande, Spanien og Portugal, samt en række lande uden for EF. Det forholder sig nemlig sådan, at Finland, Norge, Sverige og Schweiz har vist stor interesse for at blive omfattet af domskonventionens regler, og der er derfor indledt forhandlinger mellem disse lande og EF-landene om det nærmere indhold af en parallelkonvention til domskonventionen. Efter min vurdering vil domskonventionen derfor med tiden kunne blive et meget væsentligt element i det civile retlige retssamarbejde i hele Europa.

Jeg håber og tror, at lovforslagene vil kunne vinde bred tilslutning i Folketinget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændret bedriftssundhedstjeneste.

(Beslutningsforslag nr. B 67).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til miljøministeren [om sikkerhed for mennesker og miljø i forbindelse med

udviklingen inden for bioteknologien og industriell anvendelse af gensplejsning].

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/12 85).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til miljøministeren [om planerne for den miljømæssige indsats på marginaljordsområdet].

Af Leif Hermann (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/12 85).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 512

1) Til statsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Hvilket grundlag har Holland for at hævde, at der eksisterer en stiltiende overenskomst mellem EF-landene om, at varetten ikke skal bruges på de nye områder med flertalsafstemninger?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Politiken den 10. januar 1986 har den hollandske europaminister, M. F. van Eekelen, oplyst, at der eksisterer en stiltiende overenskomst mellem landene om, at Luxembourgforligets varetten ikke bruges på de områder, hvor EF-pakken indfører flertalsafstemninger.

Albrechtsen (VS):

Regeringen har hele tiden fastholdt, at EF-pakken på ingen måde ville antaste Luxembourgforligets varetten, men nu oplyser den hollandske regering altså, at der ligefrem foreligger en stiltiende aftale om, at varetten ikke må bruges på de nye områder, hvor der kommer flertalsafstemninger.

Dette viser for det første, at EF-pakken for andre lande kun er et instrument til hurtigt at komme videre med unionsplanerne. Den skal i næste omgang bruges til at rette et afgørende angreb på selve varetten. Men regeringen har fremstillet det, som om man med EF-pakken netop havde sikret sig imod angreb på Luxembourgforligets varetten, og dette viser det sig altså at der overhovedet ikke var hold i.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er meget glad for, at hr. Albrechtsen rejser dette spørgsmål, så vi kan få tilvejebragt klarhed, og det mener jeg vi kan, for der eksisterer ikke nogen overenskomst af det indhold, som hr. Albrechtsen antyder; en sådan overenskomst eksisterer hverken udtrykkeligt eller på nogen måde stiltiende, tværtimod. Som regeringen mange gange har givet udtryk for, har spørgsmålet om Luxembourgforliget ikke været et forhandlingstema på regeringskonferencen. Det betyder, at Luxembourgforligets status er uændret. Med andre ord vil Luxembourgforliget også kunne anvendes på de nye områder, hvor der foreslås indført afstemning, i øvrigt med kvalificeret flertal.

Albrechtsen (VS):

Det er altså statsministerens opfattelse, men det er jo ikke hollændernes opfattelse. Det kom meget tydeligt til udtryk gennem deres europaminister i udtalelserne i Politiken den 10. januar i år, og deres udenrigsminister gentog disse udtalelser, endog i forstærket form, i Ekstra Bladet den 11. januar i år.

Statsministeren har ikke besvaret spørgsmålene: Hvordan kan Holland komme til den opfattelse, at der er en stiltiende overenskomst? Hvem har Holland indgået den med? Hvem er med i den overenskomst? Hvordan kan det være, at den danske regering ikke har kendskab til en sådan overens-